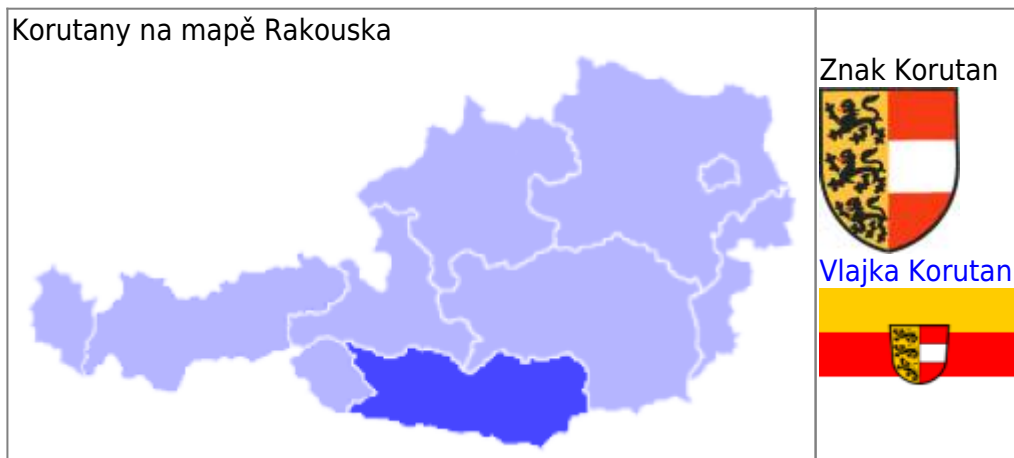

Rakousko								
Vídeň	Horní Rakousy	Dolní Rakousy	Štýrsko	Tyrolsko	Korutany	Salcbursko	Vorarlbersko	Burgenland

Korutany

Typická krajina v Korutanech

Korutany jsou jedny ze spolkových zemí Rakouska. Jako hlavní město mají Klagenfurt. Najdete zde přes 1000 jezer, z toho cca 44 jezer na koupání s vodou nad 25°C a s kvalitou pitné vody! Najdete zde nejteplejší, nejvýše položené, nejhlubší a určitě i nejkrásnější z rakouských jezer. Hranici s Itálií a Slovinskem tvoří Karnské Alpy a Karavanky.

Obyvatelstvo	Rozloha v km ²	Města	Obce
560 753	9 536	17	115

Tipy na výlety:

- projíždky lodí po jezerech Ossiacher See a Faaker See i po řece Drávě - (protéká městem Villach - lázně, staré město)
- další lázeňské město Bad Bleiberg (zde jsou též ukázkové doly s podzemní dráhou)
- hradní zřícenina Landskron se hrdě vypíná na kopci mezi jezerem Ossiacher See a městem Villach,

zajímavostí jsou zde přehlídky dravých ptáků a jedinečné ZOO tak trochu jinak - Affenberg („opičí hora“), kde máte možnost procházet se po území opic přímo ve volné přírodě, bez plotů a skleněných zábran

- misionářský klášter Wernberg - starý zámek a klášter je od r. 1935 útočištěm misionářských sester, ke klášteru patří vlastní pozemky, pole a lesy, mají zde též bylinkovou, ovocnou a zeleninovou zahradu, některá tichá zákoutí jsou k dispozici i hostům k meditacím a odpočinku

- Gerlitz - horský masiv vypínající se přímo na břehu jezera Ossiacher See, v zimě oblíbené lyžařské středisko, v létě turistický ráj, výjezd možný lanovkou nebo po panoramatické horské silnici (platí se mýtné)

- Arriach - geografický střed Korutan, místo „energie a síly“, největší turistická bota světa - výchozí bod pro mnohé tematické turistické stezky

- národní park na hoře Dobratsch a alpská zahrádka na ploše 10.0000 m² v nadm. výšce 1500m - vzácná alpská květena (výjezd panoramatickou silnicí - cca 16 km, až do nadm. výšky 1732 m, platí se mýtné), nádherné výhledy

- horské středisko Dreiländereck - na hranicích Rakouska, Itálie a Slovinska, možnost využití lanovky, krásné výhledy na Villach, poblíž je muzeum bunkrů „Bunkermuseum Wurzenpass“

- lanovky a letní bobová dráha na hoře Verditz - výjezd do nadm. výšky 1900 m, panoramatické turistické stezky, krásné výhledy do celých Korutan, idylické horské jezírko Schwarzsee, 1 km dlouhá bobová dráha

- kamenné sochy v údolí Krastal - skoro 40 let kamenických symposií přetvořilo zdejší údolí na jednu z největších sochařských galerií ve volné přírodě, na velké ploše mezi řekou Drávou a jezerem Ossiacher See najdete množství stanovišť se zajímavými díly a mramorovými sochami (nejlepší je prohlídka na kole)

- lezecká zahrádka a lezecká škola v Kanzianiberg - na 250 lezeckých tras, poblíž je také „Druidenland“ - staré druidské území s údajnými místy se zvláštní energií a silou (Quellen der Kraft -

česky: zdroje síly) 😊

- slovinské Julské Alpy jsou kousek odtud.

Tip! - doporučujeme zakoupit Korutanskou kartu (Kärnten Card), umožňuje majiteli bezplatné použití všech parníků na jezerech, lanovek, vleků, volný vstup do většiny muzeí a turistických atrakcí (ačkoliv zajišťuje pouze poloviční slevu do Minimundusu u Klagenfurtu), padesátiprocentní slevu na veřejnou dopravu a volný průjezd na některých placených silnicích. U některých ubytovatelů je již v ceně ubytování. Je platná po dobu 2 týdnů (35 €) nebo po dobu 5 týdnů (50 €) a seženete ji ve všech turistických kancelářích oblasti. (Více info na www.kaerntencard.at).

Turistické atrakce

- [Město Villach](#)
- [Wörthersee](#)
- [Ossiachersee](#)

- Faaker See
- Weissensee
- Gailtalské Alpy
- Nockberge
- Nassfeld
- Bad Kleinkirchheim
- Heiligenblut
- Katedrála Gurk
- Zámek Hochosterwitz
- Grossglockner
- Friesach
- Hohe Tauern
- Minimundus
- Velden a Pörtschach
- Maria Saal

Dějiny Korutan

Korutany byly významným keltským a římským centrem. V šestém století našeho letopočtu sem přišli Slované, kteří se usadili v Zollfeldu, úrodném údolí severně od současného Klagenfurtu. Celá oblast si uchovala svůj převážně slovanský charakter až do osmého století, kdy místní obyvatelé požádali Bavoře o pomoc v boji proti Avarům, turkickému nájezdnému kmenu přicházejícímu z východu. Bavoři postupně získávali stále větší vliv, který ještě sílil vlivem působení horlivých kněží vyslaných salcburským arcibiskupem. Během následujícího století byla většina obyvatel Korutan obrácena na křesťanství a přestěhovalo se sem velké množství německy mluvících osadníků.

Korutany jsou Slovinci dodnes považovány za kolébkou jejich státu a jistě není pochyb, že dávné slovanské osídlení (knížectví Karantánie) zde zanechalo mnoho stop. Slovanský původ má řada místních názvů (většina z nich končí na -ach) a běžně se setkáte také se slovansky znějícími příjmeními, která dokazují, že mnoho současných obyvatel Korutan má negermánské rodové kořeny. Po první světové válce se o jižní část Korutan ucházelo nově vzniklé Království Srbů, Chorvatů a Slovinců (později se přejmenovalo na Jugoslávii). Srby ovládaná jugoslávská armáda obsadila Klagenfurt a jeho okolí.

Část místních obyvatel se zapojila do odbojových skupin, které se pustily do obranného boje s okupanty - vzpomínky na tuto významnou událost jsou dodnes nedílnou součástí vlasteneckého citění mnoha místních, zejména starších lidí. Jižní Korutany by se ale pravděpodobně rozhodnutím vyjednávačů formulujících podmínky versailleské mírové smlouvy staly součástí Jugoslávie, kdyby nebylo Spojených států, jež neoblomně trvaly na tom, aby byl uspořádán plebiscit, který by zjistil, co je skutečným přáním většiny obyvatel.

Jugoslávská armáda se sice snažila hlasování ovlivnit (oficiální účast přesáhla magických 100%), ale výsledek Volksabstimmung z desátého října 1920 jasně dokázal, že většina hlasujících se rozhodla pro Rakouskou republiku, a Jugoslávie musela ustoupit. Desátý říjen se stal pro Korutance takřka posvátným dnem a je dodnes slaven prakticky všemi vrstvami obyvatel jako symbol korutanské loajality vůči hodnotám představovaným Rakouskou republikou. Místní politici toto hlasování čas od času rádi interpretují jako vítězství Rakouska nad Slovinskem, přičemž samozřejmě zamlčují, že většina zdejších Slovinců v roce 1920 hlasovala pro zachování Korutan v rakouském spolku. Za svou loajalitu byli příslušníci slovinské menšiny za první republiky odměněni násilnou germanizací a po

anšlusu pak nemilosrdným vyhnáním.

V současnosti zde najdete jen málo slovinsky mluvících obyvatel — podle sčítání lidu z roku 2001 považovalo slovinštinu za svůj rodný jazyk jen dvanáct tisíc pět set slovinských Korutanců, kteří obývají vcelku souvislý pás na jihu země táhnoucí se od Bleiburgu na západ k Faakersee. V částech s národnostně smíšeným obyvatelstvem najdete dvojjazyčné nápisy, kterých však s upadajícím zájmem o slovinštinu postupně ubývá. V Klagenfurtu sice dodnes funguje slovinská střední škola, ale celkově je slovinská komunita příliš malá na to, aby dokázala výrazněji konkurovat kultuře většinové společnosti. Situace je ještě komplikována tím, že část minoritních Slovinců se považuje za Wendy, potomky slovanských osadníků původem z Dalmácie. Mají svůj vlastní jazyk wendštinu, kterým se mluví v okolí [Faaker See](#) a Rosentalu, jižně od [Villachu](#) (bohoslužby se tu slouží často dvojjazyčně).

V důsledku vlasteneckého cítění velké části Korutanců, kteří si dodnes s dojetím připomínají Abwehrkampf a Volksabstimmung, je zde pravicový nacionalismus podstatně více rozšířen než v ostatních spolkových zemích. Obliba konzervativních hodnot do značné míry souvisí s prosperitou celé oblasti a také jejím převážně zemědělským charakterem.

Spolková země Korutany se ve zbytku Rakouska těší poměrně velké oblibě. Korutanci jsou ve srovnání se zbytkem populace považováni za lidi s příjemnou „středomořskou“ povahou, znalce dobrého jídla a pití a vůbec lepších stránek života.

Klagenfurt

Webové stránky v němčině města Klagenfurt - <http://www.klagenfurt.at>

Historie

Klagenfurt je hlavní město Korutan. Klidný a milý Klagenfurt, leží mezi nízkými kopci Korutan. Byl založen v 19. století. V 17. století to byla základna jezuitů. Bylo zde v 18. století i biskupství jako projev uznání vzrůstající důležitosti tohoto města. Druhá světová válka byla pro město velkou škodou, ale i přesto si budovy ve středu města zachovaly nádvoří, ve kterých teď jsou butiky a kavárny.

Příjezd a informace

Jak vlakové, tak i autobusové nádraží se nacházejí na jižním okraji centra, na ulici Stidbahngiirtel. Do centra je to odtud jen 10 minut chůze po Bahnhofstrasse. Autobusy č. 40 nebo č. 41 jezdí na

Heiligengeistplatz na západní okraj středu města. Letiště, které je vzdálené asi 3 kilometry severovýchodně, spojuje s centrem autobus č. 40 (1,70 EUR).

Heiligengeistplatz, 100 metrů západně od náměstí Neuer Platz, je hlavní dopravní stanicí městské autobusové dopravy. Jednorázová jízdenka stojí 1,70 EUR, celodenní 3,70 EUR. Lístky jsou k zakoupení u řidiče nebo v trafikách (Tabak).

Hlavní turistická kancelář (duben-září, pondělí-pátek 8.00-20.00, sobota a neděle 10.00-17.00; říjen-březen pondělí-pátek 8.00-17.00, sobota a neděle 10.00-13.00; tel.: 0463/537223, www.info.klagenfurt.at) sídlí na radnici na náměstí Neuer Platz. Informační stánek (květen- polovina října, denně 10.00-20.00) stojí i u Minimundu na západní straně Klagenfurtu. Je zřetelně označený při sjezdu z dálnice A2 z Villachu.

Ubytování

Jak turistická kancelář, tak i informační stánek vám zjistí volná místa v hotelech a provedou rezervaci privátních pokojů, kterých je sice málo, ale několik se jich nachází na předměstí Klagenfurtu a jejich cena je 14,6-18,25 EUR za osobu. Levnější ubytování najdete ve Viktringu, 6 kilometrů na jihovýchod (autobus č. 80, č. 81 nebo č. 82). Poměrně levné ubytování nabízejí i některé hotely v centru města, ale ještě výhodnější jsou tři dobré mládežnické ubytovny (dvě z nich mají otevřeno pouze v létě) a kemp Camping Strandbad (tel.: 0463/21169; autobus č. 12; květen-říjen) situovaný za městskou pláží v Europaparku u jezera.

Město

Centrum Klagenfurtu je na náměstí Neuer Platz, na kterém je umístěna socha bájného zvířete [Lindwurm](#) s kudrnatým ohonem. Ulice Kramergasse vede z náměstí na sever na Alter Platz, srdce nákupní pěší zóny, kde leží nejvíce historických domů. Nejstarším z nich je Haus zur goldenes Gans na západním konci náměstí. Jde o malý dům ze středověku.

Landesmuseum

Jeden blok na jih od Lidmanskyygasse se nachází Landesmuseum, Museumgasse 2, které poskytuje důkladný a zábavný náhled na korutanskou historii a kulturu.

Je tu i hlava nosorožce, která sloužila jako předloha pro sochu nosorožce na náměstí pro bájně zvíře Lindwurm. Najdete tu i nálezy které svědčí, že tu dříve byla keltská kultura, která kdysi dávno v Korutanech úspěšně prosperovala. Je zde také expozice, která osvětluje některé z nejpozoruhodnějších korutanských lidových zvyků. Pozornost zvláště přitahují fascinující masky démonů Parti — stále na vesnicích vyráběné korutanskými řemeslníky. Masky jsou používány v předvečer svátku Mikuláše a představují strašidlo, které spíše než hodný Mikuláš, navštěvuje zlobivé děti a strká je do svého pytle. Vedle jsou papírové lampiony ve tvaru kostelů, které se používají při oslavách Panny Marie Lichtmess (Svíčkové), 2. února ve vesnici Eisenkappel na jihovýchodě Korutan. Lampiony se hází do řeky, ve které pak plynou po proudu — lidé věřili, že to ochrání jejich děti před nehodami.

Muzeum Roberta Musila

Jenom kousek cesty od Landesmusea se nachází Robert Musil Museum, Bahn-hofstrasse 50 (po-pá 10.00-17.00, so 10.00-14.00; vstup zdarma; <http://www.musilmuseum.at/>), sídlící v dolním podlaží domu, kde se tento dramatik 20. století narodil. Musil strávil v Klagenfurtu pouze prvních 11 měsíců svého života, velkou část potom žil ve Vídni a v Berlíně, od roku 1938 byl v emigraci. Na výstavě o spisovateli a jeho životě uvidíte hlavně rodinné fotografie, texty v němčině a psací stroj *Underwood Standard portable*, na kterém psal své rukopisy. Najdete tu i oddělení věnující se klagenfurtské rodačce, spisovatelce Ingeborg Bachmannové (1921-1973), jejíž krátké povídky popisují dusivou atmosféru poválečného Rakouska. Jsou tu i fotografie Hitlerovy triumfální návštěvy Klagenfurtu v dubnu 1938, které sama fotila. Později událost popsala jako: „...specifický okamžik v životě, který přetrhl mé dětství*. Mé vzpomínky začínají v tento den... hrozný, hmatatelně brutální, se řvoucími vojáky, pochodujícími nahoru a zase dolů — poprvé jsem se bála o svůj život.,,

* Bachmannové v té době bylo pouhých 17 let

Severně od Klagenfurtu

Oblast severně od Klagenfurtu se stala historickým centrem Korutan díky postupným vlnám přistěhovaleckých kultur Keltů, Římanů, Slovanů a nakonec i Bavorů. Tyto národy se stěhovaly do oblastí úrodného povodí řek Glan a Gurk. Zůstaly zde po nich četné historické pozůstatky: Keltové osídlili pahorky kolem Zollfeldu, přičemž pozůstatky jejich města jsou dodnes patrné na kopci Magdalensberg. Římané postavili v údolí pod pahorkem dnes již neexistující město Virunum. Kameny z něj byly použité ke stavbě poutního kostela ve vesnici Maria Saal, 10 kilometrů severně od Klagenfurtu, která byla původně církevním centrem a dnes je místem korutanského muzea pod širým nebem. Severně od vesnice Maria Saal leží bohatší obchodní město St. Veit an der Glan, bývalé hlavní město Korutan a dobré výchozí stanoviště. Můžete se odtud vypravit na návštěvu hradu Hochosterwitz, což je překvapivě atraktivní pevnost situovaná na vrcholu kopce.

Hlavní cesta směřující na sever pokračuje k městu Friesach, které patří mezi nejlépe zachovalá středověká sídla v Rakousku. Nedaleko hlavní severo-jížní silnice se nacházejí další dvě střediska: směrem na západ je to Gurk s nejkrásnější katedrálou v provincii a na východ Huttenberg, bývalé hornické město, ve kterém dnes sídlí zajímavé etnografické muzeum oslavující cestovatele po Tibetu a Himalájích **Heinricha Harrera**, jenž se zde narodil (do češtiny byly přeloženy například knihy *Sedm let v Tibetu*, *Návrat do Tibetu*).

Ke všem výše zmíněným místům se můžete dostat v rámci jednodenního výletu z Klagenfurtu směrem na Freisach. Tato spojnice tvoří hranici mezi pohořím Nockberge a Lavantálskými Alpami. Přístup do celé oblasti umožňuje hlavní železniční trať vedoucí do Vídně a ulice Bundesstrasse 83, která vede na sever přes Zollfeld, ležící hned za hranicemi města. Je to oblast zemědělské půdy bohaté zejména na kukuřici a ohraničené zalesněnými kopci. Pokud jste závislí na hromadné dopravě, budou pro vás vesnice Maria Saal, St. Veit, Hochosterwitz a Friesach lehce dostupné díky častým vlakovým spojením. Méně často jezdí autobusy do Magdalensbergu, Gurku a Hüttenbergu.

Magdalensberg

Deset kilometrů severně od Maria Saal se odděluje vedlejší silnice od hlavní severní cesty a pokračuje nahoru na vrchol 1059 metrů vysoké hory Magdalensberg na východě. Právě zde se nachází poutní

kostel svaté Heleny a Magdalény. Jde o pozdně gotickou stavbu se spletitou hvězdovitou klenbou a hlavním oltářem, jehož stěny vyprávějí příběh o Helenině objevu svatého kříže a jeho opětovném vztyčení králem Heracliem. Kostel je výchozím bodem pro roční Vierbergelauf neboli „Cestu po čtyřech horách“, jež probíhá vždy v noci za prvního úplňku po Velikonocích. Až 5000 lidí se vždy účastní půlnoční mše na Magdalensbergu a poté všichni vyrazí na pochod s pochodněmi přes další tři kopce na druhé straně údolí — Ulrichsberg, Veitsberg a Lorenziberg.

Tyto rituály mají svůj původ v keltské minulosti, kdy se duchovní život soustřeďoval v oblasti svatyní na vrcholu kopce. Sílu keltské kultury v této oblasti dokazují pozůstatky římsko-keltského města, které se nachází 1,5 kilometru pod vrcholem Magdalensberg, na straně cesty vedoucí na vrchol

St. Veit an der Glan

Poklidné město ST. VEIT AN DER GLAN, situované na severním konci Zollfeldu, nese jen malé známky toho, že do roku 1518 bylo hlavním městem Korutan. Je výborným místem ke krátké zastávce na cestě na Magdalensberg nebo Hochosterwitz. Je tu plno malebných koutů, středověkých a barokních městských domů, a zachovala se i část středověkých zdí. Město ožívá vždy poslední týden v září, kdy se koná Wiesenmarkt, pouť ve středověkém stylu plná pouliční zábavy se spoustou stánků, která přitahuje až 500 000 návštěvníků. Jak Wiesenmarkt, tak i Pfiingsten (svatodušní neděle) doprovází přehlídka *trabantů*, což není žádná spanilá jízda slavných bakelitových aut, ale průvod čestných strážců města tvořených z místních obyvatel, kteří ve starodávných formách procházejí městem.

Praktické informace

Jak autobusy, tak i vlaky zastavují na vlakovém nádraží na severním konci města. Odtud se dáte doleva na hlavní ulici a půjdete deset minut, načež odbočíte doprava do staré části města. Turistická kancelář, se sídlem na Hauptplatz (pondělí-sobota 8.00-18.00; tel.: 04212/5555-31, www.sv.or.at), nabízí omezený počet ubytování v privátních pokojích ve městě.

Z místních hotelů jmenujme Weisses lamm, Unterer Platz 4 (tel.: 04212/2362), je tradiční hostinec v centru města s útulnými pokoji s vlastním sociálním zařízením a pěknou restaurací na nádvoří.

Hotel Mosser, nedaleko Hauptplatz na Spitalgasse 6 (tel.: 04212/3223, www.suppenkasper.at), je útulné patnáctipokojové místo.

Budete potěšeni, že vnitřek pokojů v luxusním čtyřhvězdičkovém hotelu Fuchs Palast, Ernst Fuchs Platz 1 (tel.: 04212/4660-0, www.iuchspalast.com), je na rozdíl od křiklavého průčelí daleko vkusnější a umírněnější.

Těm, kteří hledají podniky, kde se dá najíst a napít, stačí přijít na hlavní náměstí nebo pátrat v jeho blízkém okolí. Do příjemného Rathauscafé, Hauptplatz 31, si můžete zajít na levnou pizzu nebo těstovinová jídla, zatímco sousední Moser, Spitalgasse 6, má dobrý výběr z korutanských nudlí (Kärtner Nudl). Nejsou to obyčejné nudle, které dáváme do polívky, ale speciální korutanské.

Puckelsheim, Erlgasse 11, je restaurace pro náročnější klientelu, přičemž nabízí nejlepší korutanskou kuchyni.

Také je tu Cantina Toscana, Klagenfurterstrasse, s velkou zahradou, sicilskými zaměstnanci a dobrou pověstí díky originální italské kuchyni.

Na něco k pití můžete zajít do dlouhého úzkého baru Bieradies, Hauptplatz 24, kam chodí zejména mladí na čepované pivo a levné obědy. Adele, hned vedle na stejné ulici, je stylovější a klidné místo nabízející ve dne i v noci široký výběr barových jídel.

Hochosterwitz a okolí

Východně od vesnice St. Veit, ležící na hranicích s pohořím Nockberge, prochází silnice Bundesstrasse 83 přes nízké kopce a vystupuje na Glantal, načež klesá a pokračuje ve směru řeky Gurk. Železnice sleduje téměř stejnou trasu, jen zpočátku se stáčí východně a vede kolem pevnosti na vrcholu kopce Hochosterwitz, pamětihodnosti nahánějící hrůzu. Pevnost je situovaná 10 kilometrů východně od vesnice St. Veit. Jelikož se nachází na skále tak jako v pohádce 0« jednou z několika evropských pevností, která byla údajně inspirací pro zámek v Disneyově pohádce Sněhurka), můžete ji spatřit i z velké vzdálenosti. Její vnější opevnění se točí kolem skalnatých strmých svahů. Toto místo bylo opevňováno od začátku středověku, ale dnešní hrad je z větší části prací guvernéra z Korutan, George von Chevenhullera, který toto místo v roce 1571 koupil a jehož bysta zdobí šestou bránu na přístupu k pevnosti. Hrad je velice malebný, ale hlavně účelně stavěný, poněvadž kolem vesnice St. Veit a Klagenfurtu se rozprostírají nížiny a neustále tak hrozil vpád Turků. Hochosterwitz stále patří rodu Chevenhullerů, jejichž současný představitel a hlava rodiny žije v domě v údolí pod pevností.

K pevnosti (denně: květen-září 8.00-18.00; březen, duben a říjen 9.00-17.00 8 EUR, www.burg-hochosterwitz.or.at) se můžete dostat po stezce stoupající a vedoucí čtrnácti branami, které kdysi měly pod kontrolou přístup do nedobytné vnitřní svatyně. Mnoho bran zdobí krásné bysty a reliéfy. Vnitřní pevnost na vrcholu kopce je trochu zklamáním, protože tam není nic k vidění, kromě kavárny v centru nádvoří a různorodého muzea. Mezi starými zbraněmi a rodinnými portréty na zdech je kousek papíru s podpisem anglického krále Jakuba I.

Pro ty, kdo nechtějí jít na kopec pěšky, je tu lanovka. Dolů jděte pěšky po stezce, jinak minete všechny brány. Kupony na lanovku (5 EUR) si můžete skoupit v hradní pokladně, která je umístěna pod první branou.

Praktické informace

Hochosterwitz leží 2 kilometry jižně od vesnice Launsdorf, na železniční trati Klagenfurt-Vídeň (zastavují tu všechny vlaky kromě meziměstských): od vlakového nádraží zatočte doprava a pokračujte dále, až uvidíte pevnost. Turisté s vlastní dopravou mohou pokračovat po Bundesstrasse 82, která odbočuje z Bundesstrasse 83 ve vesnici St. Veit a směřuje na východ k Brücklu; dobře

značená odbočka vás zavede ke kilometr vzdálené pevnosti. U této odbočky zastavují i autobusy linky St Veit-Brückl.

V okolí pevnosti není žádné ubytování, a proto je nejlepší navštívit Hochosterwitz v rámci jednodenního výletu z Klagenfurtu, St. Veitu nebo Friesachu. Co se týče jídla a pití, využijte služeb podniku Gasthaus Tatzler vedle hradního parkoviště, který nabízí solidní rakouskou kuchyni a cenově výhodné denní menu v cenové relaci od 8 EUR. Jinak se nejlépe najíte v Launsdorfu, kde naproti vlakového nádraží na Hauptstrasse stojí Gasthof zur Post, nabízející všední rakouskou a korutanskou kuchyni. Pizzeria Mama Mia, více západně na Hauptstrasse 1, je uznávaná pro čerstvé ryby z Jaderského moře a má širokou nabídku originální levné pizzy a italských jídel. Pro ty, kdo vlastní auto, je výborný Gasthof Prettnner, Zollfeldstrasse 3, ve vesnici St. Donat (6 kilometrů jihozápadně od Hochosterwitzu na silnici vedoucí zpět do Klagenfurtu). Je to jedna z nejlepších místních restaurací, známá dobrou korutanskou kuchyní za rozumné ceny. Budete-li si přát nocovat poblíž pevnosti, Dienstgut, 4 km na východ od Hochosterwitz ve vesnici Wiendorf, www.dienstgut.com; je jedním z nejpříjemnějších venkovských korutanských hotelů, s luxusními dvouúžlkovými pokoji ve statku obklopeném pasoucími se koni — není nic snadnějšího než si domluvit vyjíždku či lekci.

Gurktal

Dvacet kilometrů severně od vesnice St. Veit, ve středisku Pockstein, opouští vedlejší silnice (třikrát denně po ní jezdí autobusy na trase Klagenfurt-Weitensfeld) Bundesstrasse 83 a směřuje do údolí Gurktal směrem na západ, obklopeného zalesněnými svahy Gurktalerských Alp. Největší atrakcí v této oblasti je vesnice Gurk a její katedrála. Za zastávku také stojí STRASSBURG, 10 kilometrů nahoře v údolí, díky zámku na vrcholu kopce, který se tyčí nad městem na severní straně. Tento rozlehlý renesanční zámek byl domovem biskupa z Gurku až do roku 1787, kdy se biskupství přestěhovalo do Klagenfurtu. Jeho nádvoří je přes léto dějištěm klasických koncertů. Je zde také folklorní muzeum (duben-říjen pondělí-pátek 9.00-12.00 a 14.00-17.00; 2,56 EUR), které vystavuje tradiční výběr uměleckých nástrojů, dobového dřevěného nábytku a velmi zajímavé fotografie rituálních korutanských sportů. Mezi ně patří i Kugelwerfen – hra, v rámci níž se na Velikonoce po předem domluvené trase prochází ulicemi města za současného házení velkého dřevěného míče.

Koňský dostih se koná na svatodušní neděli ve vesnici Weitensfeld (www.weitensfeld.at), 15 kilometrů západně od Strassburgu. Tyto závody probíhají již od středověku a jsou vzpomínkou na doby moru, kdy mladí muži závodili o to, kdo si může první vybrat z panen, jež přežily nákazu. V muzeu se nachází ještě jedna, méně významná část (musíte zaplatit navíc 0,73 EUR), v níž jsou vystaveny trofeje vycpaných zvířecích hlav, včetně jelenů Hansiho a Mischka, kteří žili na hradních pozemcích (měli pokojnou smrt). Zámecká restaurace je před další cestou dobrým místem k pochutnání si na kvalitním jídle.

Gurk

Čtyři kilometry za Strassburgem leží líbezná zemědělská vesnice GURK, které dominuje krásná románská katedrála s dvojitou věží. Byla středem zájmu od doby, kdy zde korutanská šlechtična Hemma z Gurku v roce 1043 založila benediktinský klášter. Gurk byl posledním z velké řady kostelů a opatství založených touto výjimečnou, aktivní a zbožnou ženou. Její hrobka se stala pro poutníky objektem uctívání. Hemmin klášter byl převzat arcibiskupy ze Salcburku, kteří se nemohli dočkat chvíle, kdy by upevnili svoji moc nad regionem a dohlíželi na přestupování ke křesťanství. Gurk se stal později diecézí, což vyžadovalo stavbu nové katedrály, která by nahradila Hemmin kostel. Biskup

Roman I. (1 Ulil 67) se tedy pustil do budování krásného chrámu, jenž dodnes zůstal víceméně neporušený. Vzhledem k poloze Gurku v bočním údolí a stranou od hlavních severo-j jižních obchodních cest je jeho zvolení hlavním církevním střediskem Korutan docela neobvyklé. V roce 1787 přemístil biskup Salm biskupský soudní dvůr do Klagenfurtu a vesnice Gurk se tak vrátila zpět do venkovské dřímoty. Gurk není připravený ubytovat turisty, ačkoliv informační přepážka v katedrále má možnost vám dohodit ubytování v soukromí (tel.: 04266/8236; stejné hodiny jako katedrála). Ale i zdejší turistická kancelář v centru vesnice (pondělí-čtvr-tek 7.00-12.00 a 13.00-16.00, pátek 7.00-12.00; tel.: 04266/8125) je schopná nějaký pokoj v soukromí najít. Gästehaus St. Hemma (tel.: 04266/8236-14, www.dom-zu-gurk.at; 0) v komplexu katedrály nabízí ložnice (18 EUR), zatímco Kronenwirt, hned u západní brány katedrály, je dobrým místem, kde si můžete dát vydatný rakouský oběd.

Katedrála

Odhlédneme-li od pozdější přístavby ze 17. století, jež přidala katedrále dvě pyšné věže (denně: duben-září 9.00-17.00; říjen-březen 10.00-16.00; www.dom-zu-gurk.at; bohoslužby po-so 18.00, ne 8.30 & 10.00), jde stále v podstatě o stejnou třílodní baziliku, která byla postavena bavorskými zedníky v letech 1140 až 1200. Postavena z místního vápence, celá stavba vyzařuje zlatavou svatozář. Předtím než vstoupíte dovnitř, zajděte se podívat kolem stavby na tympanon nad jižním vstupem, kde je možné spatřit sochu Krista z roku 1150, svírajícího knihu s listy popsanými slovy *ego sum hostium* — „Já jsem brána“.

Vstoupíte-li do katedrály západním vchodem, stanete tváří v tvář freskám ze 13. století, znázorňujícím scény z knihy Genesis na levé straně a výjevy z Nového zákona na straně pravé. Dále pak románským vstupem vejdete přímo do katedrální lodi, kde vás ihned upoutá křížový oltář z roku 1740 od George Raphaela Donnera. Oltář je v polovině lodi a ztvárňuje působivou Pietu odlitou z olova. Nalevo od oltáře, v severní uličce, je slavný románský Samsonův tympanon (1200) obsahující reliéf biblického siláka páčícího lví čelisti. Ve východním konci katedrály je hlavní oltář od Michaela Hönela (1626-1632) s Nanebevzetím Panny Marie obklopené skupinkou stylizovaných postav — svatá Hemma klečí u hlavy Marie. V průběhu pústu je hlavní oltář přikryt jakousi malovanou oponou, tzv. Gurker Fastentuch čili gurkským postním přehozem, zhotoveným Konrádem von Friesachem roku 1458. Přehoz zobrazuje 99 biblických scén a po zbytek roku jej můžete spatřit v průběhu prohlídky s průvodcem (2,90 EUR). V kryptě je svatyně St. Hemmy, obklopená sochami z 18. století, jež byla postavena nad sarkofágem z 11. století. V jihovýchodním koutu krypty můžete spatřit skálu, neurčitě připomínající trůn, na který v souladu s místní pověrou usedají ženy, jež chtějí otěhotnět. Jedna z nejpěknějších částí katedrály je biskupská kaple, v západní části lodě, přístupná pouze v rámci prohlídky (denně: duben-září 11.20, 14.20 8c 15.50; říjen-březen 10.30 8c 14.00; 3,60 EUR). Je proslulá svými freskami, namalovanými roku 1230 a zrestaurovanými roku 1263 po požáru. Fresky zobrazují výjevy ze Starého zákona, v živých barvách, hlavně tyrkysové, zelené a červenohnědé. Prohlídky, jež zahrnují celou katedrálu, se konají denně (10.30, 13.30 8c 15.00; 7,20 EUR) — vstupenky pro všechny prohlídkové trasy dostanete v kanceláři vedle katedrály.

Friesach

Když se vrátíte zpět na hlavní silnici a k železniční trase vedoucí na sever, přijedete po 10 kilometrech cesty z vesnice Pöckstein Girdled do města FRIESACH obklopeného krásnými zříceninami a uzavřeného příkopovými městskými zdmi. Na první pohled vypadá Friesach jako vystřižený z fantaskní středověké knihy; jeho vytáhlé věže a špičky kostelních věží vyčnívají z kopečků, na kterých je město postaveno. Jako na většině míst v této části Rakouska žili i zde v 6. století Slované, ale

později je vystřídali Bavoři a Frankové. V 9. století věnoval svatý císař římský Ludvík (Ludwig) Německý toto město arcibiskupům ze Salcburku, kteří zde založili prosperující obchod. Ve 13. století byl Friesach jedním z nejdůležitějších městských center v Korutanech. Richard Lví Srdce tudy projížděl v roce 1192 při křížových výpravách.

Největším přínosem pro město byl v těchto dobách známý turnaj roku 1224, kdy vévoda Leopold VI. Rakouský vyzval výkvět rytířů střední Evropy k setkání, později ztvárněném v nesmrtelných básních rytíře a minstrela Ulricha z Liechtenštejnu (šlechtic z blízkého Murau). Tuto událost připomíná vždy poslední sobotu v červenci Spectaculum, kdy se místní oblékají do středověkých kostýmů a ulice zaplňují stánky s jídlem a pitím. Veřejné představení středověké kultury, konané ve Friesachu v létě 2001, znamenalo hromadnou renovaci mnoha historických budov a jejich rozvoj jako výstavních míst.

Město

Ospalé hlavní náměstí Friesachu se rozkládá kolem poitalštěné fontány ze 16. století, jejíž mísy nesou reliéfy Persea a několika dalších hrdinů vraždících šelmy. Na severu se nachází velký Stadtpfarrkirche z 19. století, který můžete vynechat ve prospěch návštěvy kostela Dominikanerkirche o něco severovýchodněji. Ten sice vypadá na první pohled nevýrazně, ale uvnitř stojí za to. Na severní straně hlavní chrámové lodi visí drásavý obraz Ukřižování ze 14. století a za ním je Pieta ze století sedmnáctého. Napravo od oltáře stojí pěkná středověká dřevěná soška Friesacher Madonna z roku 1320, zatímco na severní straně chóru stojí oltář sv. Jana z roku 1500, jehož centrální část obsahuje plastiku zobrazující Krista po boku světců Jiřího a Floriána, zatímco na křídlech spatříte výjevy ze života sv. Jana — včetně jeho exilu na ostrově Patmos a pokusu římských vojáků uvařit světce v oleji.

Západně od hlavního náměstí vedou stezky směrem k částečně zničenému úseku středověkého opevnění města. Jednou z lépe udržovaných částí, tou severozápadní, je pevnost Petersberg, kde se v zachovalé hradní věži ze 13. století - nachází Stadtmuseum (červenec a srpen denně 10.00-17.00, květen-červen a září denně 13.00-17.00; 3 EUR) s archeologickými, uměleckými a řemeslnými výstavami v pěti podlažích. Nejzajímavější jsou gotické oltáře v druhém podlaží — jeden z nich byl vyrobený v roce 1435 místní dílnou Konrada z Friesachu. V pátém podlaží je výstava středověkých měděných výrobků, jedním z nichž je nádoba z patnáctého století určená k odebrání krve a zdobená motivem Adama a Evy. Z místní vyhlídkové terasy se můžete podívat směrem k Virgilienbergu na jižní straně města, kde se proti obloze rýsují zbylé části zříceniny kostela.

Jakmile se ocitnete zpět v centru města, silnice z východní strany Hauptplatz vede podél Furstenhof, původního opatství, nyní hostičího jedno z nejnápaditějších muzeí v oblasti, Die Spur des Einhorn („Na stopě jednorožce,“ květen-polovina října denně 10.00-16.00; 5,50 EUR, vstupenky zakoupíte v turistické kanceláři). Výstava vytvořená umělcem Hansem Hoiferem využívá multimediální technologie, aby vysvětlila středověkou tematiku pomocí legendy o králi Artušovi a křížových výpravách. Vše je v němčině, ale na požádání dostanete anglojazyčný letáček pro každou místnost.

Praktické informace

Z vlakového nádraží na východním okraji města je to přímou chůzí po ulici Bahnhofstrasse k náměstí pět minut. Zde se nachází turistická kancelář, v 11 (květen-říjen denně 10.00-16.00; listopad-duben pondělí-pátek 8.00-12.00; tel: 04268/4300, www.friesach.at), která vás může nasměrovat k několika málo místům nabízejícím ubytování v privátních pokojích 0. Také se zde dozvíte kontakty na hotely, které se nacházejí v okolí hlavního náměstí: Zum Goldenen Anker, Bahnhofstrasse 3 (tel.: 04268/2313, www.goldeneranker.at.tf, 0), je tradiční hostinec v centru města, který nabízí pár pokojů se sprchou a TV. (tel. 04968/2123. www.fripgarhprhnf.at: B). čtyřhvězdičkový hotel Metnitztalerhof, Hauptplatz 11 (tel.: 04268/2510-0, www.metnitztalerhof.at), který má větší pokoje a vyšší luxus. Nejlevnějším místem na jídlo je Gasthofzum Mohren, pár kroků

severně od hlavního náměstí na Wienerstrasse 12, kde dostanete levné buřty, polévky a široký výběr řízků v ceně od 6 EUR. Stylovější jsou však restaurace v hotelech lemujících hlavní náměstí: Friesacherhof a Metnitztalerhof. Nabízejí lákavé korutanské speciality spolu s dražšími pochoutkami z divočiny a ryb. V létě je tu k dispozici venkovní posezení. Ve Friesachu není mnoho podniků, kam by se dalo zajít na skleničku, nicméně několik takových představují hotely na hlavním náměstí. Pokud nechcete sedět venku, vyzkoušejte Craigher na rohu náměstí Hauptplatz a ulice Herrengasse, což je pohodlné místo, kde pečou vlastní sladkosti a kde si můžete dát ke kávě dobrý zákusek. Za pozornost stojí také vinný sklep Metnitztalerhof ze 13. století.

Hüttenberg a okolí

Jakmile přijedete do historického hornického města HÜTTENBERG situovaného v horách 15 kilometrů východně od Friesachu, jen velmi těžko uvěříte, že jste ještě v Rakousku. Obrovský obraz Buddhy visí na útesu nad východním vstupem do města a vytváří tak výchozí bod Tibetem ovlivněného Lingkoru, tedy supermoderního schodiště vedoucího po straně útesu, jehož úmyslem je poskytnout místo k meditaci a modlitbám. Za to, že na takovém místě může úspěšně existovat východní esoterika, vděčí město zde narozenému horolezci a cestovateli Heinrichu Harrerovi, jehož pozoruhodné výkony — včetně impozantního přechodu ze severní Indie do Tibetu, kterým se proslavil — jsou předmětem expozice hüttenberského muzea Heinricha Harrera.

Další podstatnou roli v půvabu tohoto místa hraje místní hornická minulost, i když je jen velmi těžké uvěřit, že toto pokojné venkovské prostředí kdysi bývalo prosperujícím centrem průmyslu. Před stoletím pracovalo v dolech Knappenbergu v kopcích nad Hüttenbergem asi sedm set lidí — nyní oblast ukázkového dolu; a dalších 800 jich pracovalo ve vysokých pecích Heftu, 2 kilometry údolím na východ. Po roce 1987 byly všechny hornické a tavičí práce omezeny, protože místně vyráběný kov byl vytlačen z trhu levnějším zahraničním dovozem. Hornické tradice se však slaví dodnes, a to v rámci svátku Reiftanz, který se koná každé tři roky vždy první neděli po Svatodušní neděli (nejbližší na jaře v roce 2004). Reiftanz se zakládá na starém obřadu, při kterém se sociální hierarchie symbolicky obrací — místní hodnostáři tak mají tu čest být lehce mrskáni po zadku zástupci z řad horníků. Slavnost provázejí průvody v tradičních hornických uniformách a spousta alkoholu. Hüttenberg sice není přístupný vlakem, ale vzhledem k jeho poloze na Bundesstrasse 92 vedoucí z Klagenfurtu do Neumarktu ve Štýrsku není těžké se sem dostat Autobusy z Klagenfurtu nebo St. Veitu projíždějí přes centrum vesnice Hüttenberg a poté směřují na Knappenberg.

Město

Heinrich Harrer Museum (denně duben-červen a září-říjen 10.00-17.00, červenec a srpen 10.00-18.00; 8 EUR, společný lístek se vstupem do dolu a Puppenmuseum 12 EUR; www.harrermuseum.at) je umístěné v moderním pavilonu na východním konci města pod schodištěm Lingkor a zajímavostí je, že mu při otevření v roce 1992 osobně požehnal samotný dalajláma. V horním podlaží budovy je vystavený speciální trůn určený pro dalajlámu, tibetské kostýmy, modlící mlýnky a trumpety z lidských kostí (nejvíce štěstí přinášejí ty, které jsou vyrobeny z kostí mladých dívek, svatých mužů nebo zavražděných obětí).

Dva kilometry východně od Hüttenbergu se nachází vesnice HEFT, které dominuje polozbořená vysoká pec z 19. století. Jedná se o krásnou ukázkou průmyslového dědictví z té doby, její tavičí věže připomínají opevnění středověkého hradu. Části tohoto komplexu byly opraveny a zmodernizovány do uměleckých ateliérů a zajímavých výstav, které zde probíhají v průběhu léta (květen-říjen pondělí-pátek 14.00-17.00, sobota a neděle 10.00-17.00). Program získáte v turistické kanceláři v Hüttenbergu.

Villach

Autobusové a vlakové nádraží se nacházejí na náměstí Bahnhofplatz severně od centra. Jděte na jih po Bahnhofstrasse, přejděte řeku a pokračujte přes náměstí, až se dostanete k turistické kanceláři, Rathausplatz (květen, červen, září a říjen pondělí-pátek 9.00-12.30 a 13.30-17.00, sobota 9.00-12.00; červenec a srpen pondělí-pátek 9.00-18.00, so 9.00-12.00, listopad-duben po-pá 9.00-12.30 a 13.30-17.00; tel.: 04242/205-2900, www.villach.at). Kancelář provádí rezervace několika málo privátních pokojů B, ovšem ty se nacházejí dále od centra. Kromě několika levnějších zařízení v centru města se většina levnějších hotelů a penzionů nachází ve čtvrti Warmbad Villach, 3 kilometry odtud (autobus č. 1 z náměstí Bahnhofplatz), nebo na vzdálenějších předměstích. Více možností ubytování v soukromí a v tradičních penzionech nabízí nedaleké [Faaker See](#).

Město

I když hlavní náměstí (Hauptplatz) Villachu postrádá jakoukoliv výjimečně zajímavou budovu, představuje velice zajímavou část města. Řady pastelových domů lemují ulice vedoucí od jižního břehu řeky Drau. Průchody a uličky po i obou stranách náměstí, většinou pouze pro pěší, stále vyvolávají středověkou i atmosféru a právě tím je tato oblast lákavá. Na jižním konci hlavního náměstí stojí Stadtpfarrkirche St. Jakob, v němž se nachází zajímavé hrobky ze 16. století. Napravo od hlavního oltáře, v Dietrichštejnově kapli, stojí Sigismund von Dietrichstein (šlechtic hradu Finkenstein na jih od Villachu) celý v brnění a se symbolem hada nad hlavou.

Automobilové muzeum v Zauchen

Šest kilometrů na východ od Villachu — jedte po silnici na Klagenfurt a zabočte doprava do vesnice ZAUCHEN — je soukromé Fahrzeugmuseum neboli automobilové muzeum (půlka června-půlka září denně 9.00-17.00; polovina září polovina června po-so 10.00-12.00 & 14.00-16.00, 6,90 EUR), okouzující směsice starobylých rádií, prvních počítačů a starých fotoaparátů stejně jako dopravních prostředků. Najdete tu první Vespasy a Lambretty spolu s výstředními Messerschmitty KR175, jež se nikdy nestaly ikonami konzumu, zatímco pár klasických Porsche uspokojí sportovní duše. Méně okouzující exponáty Fiat Topolino z roku 1936, společně s německým Volkswagenem, jsou zase důležitým stupínkem v procesu, kdy se auto stalo nezbytnou masovou potřebou. Popisky mají kolísavou kvalitu, což je neomalená taktika, jak donutit návštěvníka koupit si katalog (2,90 EUR).

Warmbad

Warmbad Villach, tři kilometry jižně od centra, je vkusné a moderní středisko, kde se využívá mírně radioaktivních termálních pramenů ke vzrušení těla a zmírnění stresu. Warmbach je také důležitým rekreačním centrem s nejlepšími parky, bazény a tenisovými kurty.

Hlavní místa, kam se chodí pit a která zůstávají o víkendech živá až do ranních hodin, se nacházejí na pěší zóně procházející západně od hlavního náměstí. tfeirozmanitější bary stojí zejména v Lederergasse a Paracejsugasse.

Zábava

Moderní Kongresshaus na náměstí Europaplatz (tel.: 04242/23561), hned za Etickou kanceláří, je hlavním místem konání koncertů klasické hudby, divadelních produkcí a muzikálů. Dramatické umění

menší velikosti se odehrává vNeue Buhne, Rathausplatz (tel.: 04242/287164-0, www.neuebuehnevillach.at). Předběžnou rezervaci lístků na představení v obou výše zmíněných objektech — stejné jako pro další velké kulturní události v regionu — můžete získat přes Vil-kcher Kartenburo, Freihausgasse 3 (tel.: 04242/27341). Koncerty církevní hudby někdy pořádá také evangelický kostel ve Stadtparku. Místa konání pop-rockových a rave koncertů se mění. O detailech akcí, které se konají během vašeho pobytu, informují plakáty a letáky, k dostání v Kartenburo.

Západně od Villachu: Dobratsch a Bad Bleiberg

Na západ od města se táhne dlouhý a vysoký hřeben Dobratsch (2166 m n. m.), který je význačným orientačním bodem v krajině a z něhož se lze dostat i do Villachu. K jeho horním úsekům se dostanete po placené silnici Villacher Alpenstrasse (auta 14,24 EUR, motorky 6,94 EUR, kola zdarma), která začíná jihozápadně od města na předměstí Möltschach, odkud prudce stoupá z údolí, načež pokračuje po hřebeni směrem na západ. Asi 8 kilometrů od Villachu vede cesta kolem horských zahrad (Alpengarten; polovina června-srpen, denně 9.00-18.00; 1,46 EUR) s množstvím alpských rostlin a květin. Osm kilometrů dále, ve vesnici Rosstratten, silnice končí. Je zde sedačková lanovka, která pokračuje na vrchol Höhenrain (1957 m n. m.; můžete na něj vyjít pěšky, ale cesta vám zabere asi jednu hodinu). Na konci cesty se otevírá nádherný výhled na všechny strany, a pokud ještě nemáte dost chození, můžete se vypravit po značených stezkách k chatě Ludwig Walter Haus (asi 90 min) pod vrcholem Dobratsch.

BAD BLEIBERG, někdejší přední hornické sídlo, je situované pod vrcholem Dobratsch na severu a asi 15 kilometrů západně od Villachu. Můžete se tam dostat po vedlejší silnici, která opouští město z předměstí Fellach. Hornictví zde ustalo v roce 1993 kvůli vyčerpání zásob železné rudy. Štoly byly změněny na nejnápaditější ukázkové doly v Rakousku, Terra Mystica (denně: květen-červen a září-říjen začátek prohlídky v 11.00,13.00 a 15.00; červen-srpen začátek prohlídky závisí na počtu návštěvníků 9.30-16.30; listopad-duben skupiny pouze po předchozí domluvě; tel.: 04244/2255; 15,33 EUR; www.blei-berg.or.at). Deva-desátiminutová prohlídka s průvodcem začíná krátkým filmem v Němčině o historii dolu. Po ní následuje sjezd po dřevěné skluzavce do podzemí. Zde se na stěnu jeskyně promítají obrázky a vzniká tak velice působivé představení doprovázené komentářem o stvoření země a lidských vztazích s životním prostředím. Výklad se týká i kultu svaté Barbory, patronky horníků, a součástí jsou také vtipné historky o podzemních bytostech, jako jsou trpaslíci a skřítkové.

Při vstupu do dolu sídlí malé muzeum, které vystavuje slavnostní hornické uniformy a schémata podzemních labyrintů. Pravděpodobně nejcennějším kusem je prapor, který v roce 1717 daroval bleibergským horníkům princ Evžen Savojský poté, co sloužili jako ženisté v habsburské armádě — během obklíčení Bělehradu pomáhala většina z nich zničit turecká stanoviště.

V areálu Terra Mystica je kavárna a 2 km dál v hotelu Bleibergerhof, Drei Lärchen 150 (tel.: 04244/2205, www.bleibergerhof.at; 100 EUR dvoulůžkový pokoj), je velmi pěkná restaurace, která nabízí v moderním prostředí vzorový Käsnuadeln společně s velkou porcí hovězího, kachnou nebo rybou. Je to zároveň

Západně od Villachu: Dobratsch a Bad Bleiberg

Na západ od města se táhne dlouhý a vysoký hřeben Dobratsch (2166 m n. m) který je význačným orientačním bodem v krajině a z něhož se lze dostat i do Villachu. K jeho horním úsekům se dostanete po placené silnici Villacher Alpenstrasse (auta 14,24 EUR, motorky 6,94 EUR, kola zdarma), která začíná jihozápadně od města na předměstí Möltschach, odkud prudce stoupá z údolí, načež pokračuje po hřebeni směrem na západ. Asi 8 kilometrů od Villachu vede cesta kolem horských zahrad (Alpengarten; polovina června-srpen, denně 9.00-18.00; 1,46 EUR) s množstvím alpských rostlin a

květin. Osm kilometrů dále, ve vesnici Rosstratten, silnice končí. Je zde sedačková lanovka, která pokračuje na vrchol Höhenrain (1957 m n. m.; můžete na něj vyjít pěšky, ale cesta vám zabere asi jednu hodinu). Na konci cesty se otevírá nádherný výhled na všechny strany, a pokud ještě nemáte dost chození, můžete se vypravit po značených stezkách k chatě Ludwig Walter Haus (asi 90 min) pod vrcholem Dobratsch.

BAD BLEIBERG, někdejší přední hornické sídlo, je situované pod vrcholem Dobratsch na severu a asi 15 kilometrů západně od Villachu. Můžete se tam dostat po vedlejší silnici, která opouští město z předměstí Fellach. Hornictví zde ustalo v roce 1993 kvůli vyčerpání zásob železné rudy. Štoly byly změněny na nejnápaditější ukázkové doly v Rakousku, Terra Mystica (denně: květen-červen a září-říjen začátek prohlídky v 11.00, 13.00 a 15.00; červen-srpen začátek prohlídky závisí na počtu návštěvníků 9.30-16.30; listopad-duben skupiny pouze po předchozí domluvě; tel: 04244/2255; 15,33 EUR; www.blei-berg.or.at). Deya-desátiminutová prohlídka s průvodcem začíná krátkým filmem v Nemune o historii dolu. Po ní následuje sjezd po dřevěné skluzavce do podzemí. Zde s na stěnu jeskyně promítají obrázky a vzniká tak velice působivé představení doprovázené komentářem o stvoření země a lidských vztazích s životním prostředím. Výklad se týká i kultu svaté Barbory, patronky horníků, a také vtipné historky o podzemních bytostech, jako jsou trpaslíci.

Schloss Landskron

Schloss Landskron, 6 kilometrů severovýchodně od Villachu a nedaleko silnice k Ossiachersee, je dominantou severní strany Drautalu. Hrad v 16. století patřil Christophu z Khevenhüllera, ovšem vzhledem ke svojí neochvějně protestantské víře musel Christoph ustoupit katolickým Dietrichštejnům a veškerý svůj majetek jim nechat. I když je hrad z dálky impozantní, je z větší části zničený a jedinou obyvatelnou částí tak zůstává kavárna a dosti drahá restaurace. Většina lidí sem přichází na kávu a kvůli výhledu na pohoří Karavanky na jihu. Je tu však také Adlerschau neboli letecké představení s orly (květen-září, denně 11.00 a 15.00; 5,11 EUR), které sestává z ukázky práce místních sokolníků. Hned pod branami zámku se nachází Affenberg neboli Opičí hora (duben a říjen pátek, sobota a neděle 9.30-17.30; květen-září denně 9.30-17.30; 20minutové prohlídky probíhají ve 30minutových intervalech; 5,11 EUR; www.affen-berg.com). Jde o malou rezervaci, kde žije komunita asi čtyřiceti makaků. Autobusy na trase Villach-Ossiach jezdí kolem příjezdové cesty k hradu, odkud je to asi dvacet minut chůze do kopce. Pokud máte auto, můžete jet až k branám pevnosti, ale musíte zaplatit silniční mýto (1,83 EUR za vozidlo).

Ossiachersee

Jezero Ossiachersee, které se rozkládá hned za Landskronem a pouze 8 kilometrů od centra Villachu, má úplně jinou atmosféru než sousedící Worthersee. Jezero obklopují zalesněné kopce a osady kolem něho postrádají ruch, jaký mají sousední Pörschach a Velden. Obvykle vyhovuje skupinám lidí, kteří vyhledávají klidnější, na rodinu orientovanou dovolenou. Je zde spousta kempů, malých penzionů a možností vodních aktivit. Noční život však není tak pestrý a točí se jen kolem několika útulných restaurací a venkovských barů.

Na severním břehu, kudy prochází silnice Bundesstrasse 94 a železniční trať Villach-Feldkirchen-St. Veit, bývají v létě dopravní zácpy, zatímco středisková města, jako jsou Annenheim, Bodensdorf a Sattendorf, zcela postrádají jakýkoliv půvab a kouzlo. Přesto přítomnost vrcholu Gerlitzten na severu odtud — kam jezdí lanovka Kanzelbahn z vesnice Annenheim — činí z této oblasti dobré místo pro turistiku. Na jižním břehu jezera, kam se dostanete autobusem z Villachu, je nekonečná řada kempů,

mezi kterými se rozkládají vesnice St. Andra, Ostriach a Ossiach. Hlavním turistickým cílem je díky historickému opatství a letnímu hudebnímu festivalu Ossiach. Kolem jezera vede dobře značená cyklistická trasa, která je v dlouhých úsecích součástí hlavní silnice.

Lodní přeprava spojuje osady na obou březích Ossiachersee. Je v provozu od poloviny května do začátku října, přičemž v srpnu jezdí osm spojů denně (hlavní sezona), zatímco v ostatních měsících tři nebo čtyři. Jednosměrná jízdenka stojí 2,50-7,50 EUR v závislosti na tom, jak daleko cestujete. Lepší je zakoupit si Grosse Seerundfahrt ticket za 11,50 EUR, která je platná na dvě a půl hodiny, během nichž můžete nastupovat a vystupovat tolikrát, kolikrát si přejete.

Hlavní turistické kanceláře jsou v Bodensdorfu a Sattendorfu na severním břehu jezera a v Ossiachu na břehu jižním. Každá vám pomůže s rezervací ubytování v privátních pokojích nebo v penzionech v okolí. Turistické kanceláře vám mohou také zajistit čtyř- až šesti lůžková apartmá (s cenou pouze 10,95 EUR za osobu) u jezera, která jsou určena pro ty, kdo se rozhodli zůstat delší dobu (nejlépe jeden týden nebo déle).

Millstättersee, 40 kilometrů severozápadně od Villachu, leží hned vedle hlavní silnice a železniční trasy do Salcburku. Jezero sice postrádá noční život, smetánku a vysoké ceny kolem Worthersee, ale je dobrým místem pro koupání, windsurfing a jiné vodní aktivity. Největší ze tří osad ležících podél jeho pobřeží je Seeboden, na západním konci jezera, ale o hodně hezčí je Millstatt na straně severní, kde se nachází opatství a řada krásných letních sídel z 19. století, z nichž mnoho dnes slouží jako hotely. Dobriach, na východním konci, je menší verze Seebodenu; nabízí sice ubytování a možnosti k rozmanitým aktivitám, ale nic více. Jižní strana jezera není turisticky rozvinutá — je zde jen pár hotelů a žádné pořádné středisko.

Čtyři kilometry západně od Millstättersee se nachází historické město Spittal an der Drau. Je to důležité centrum provincie nacházející se u hlavní silnice a železniční trati Villach-Salcburk. S rezervací pokojů v celé oblasti Spittal a Millstättersee vám pomůže turistická kancelář ve Spittalu; podobně i turistické kanceláře u jezera rezervují pokoje ve Spittalu.

Spittal an der Drau

SPITTAL AN DER DRAU vděčí za svoji existenci paternalismu šlechticů z 12. století. Ortenburgové zde založili Spittal (neboli hospic) určený pro místní chudáky, který zároveň sloužil jako zastávka pro cestovatele, kteří se chystali přejít horské průsmyky na severu. Hospic však už neexistuje. Město Spittal dnes turisté navštěvují kvůli renesančnímu zámku Porcia, který dal postavit španělský šlechtic Gabriel von Salamanca, císařský pokladník 16. století. V roce 1662 byl zámek prodán rakousko-italské rodině Porciů. Na rod Salamanců se stále vzpomíná prostřednictvím každoroční slavnosti Salamancafest, jež se koná vždy na konci června, kdy si obyvatelé města oblékají oděvy ze 16. století a stánky na ulicích jsou plné jídla a pití.

Spittal je výchozím bodem kabinové lanovky vedoucí na blízký vrchol Goldeck a zároveň základnou, z níž se dá navštívit Millstättersee. Můžete zde využít autobusů jezdících do Gmündu, 15 kilometrů na sever odtud.

Seeboden a okolí

Ze Spittalu vede pětakilometrová cesta přes kopec do rušného rekreačního městečka SEEBODEN na

západním okraji Millstättersee. Jedinou zajímavostí je pobřeží jezera spolu s hotely. Na severovýchodním konci města se rozkládá velká veřejná pláž. Návštěvníci také směřují do vesnice TREFFLING, která leží v kopcích na severu. Zde se nachází populární Foltermuseum (tj. Muzeum mučení; denně: květen-červen a září-říjen 10.00-18.00; červenec-srpen 10.00-21.00; 5,11 EUR; www.folter.at), které leží asi 45 minut pěšky od centra Seebo-denu — vyjděte z města po silnici na Spittal a odbočte doprava, jakmile uvidíte směrovou ceduli na Treffling. Muzeum se strašlivými výjevy, navštěvují lidé spíše pro vzrušení než pro výchovu. Přesto se tu jedna výchovná expozice nachází a podrobně pojednává o dobré práci organizace Amnesty Internacional. Předtím než Marie Terezie a její syn Josef II. (který zde má voskovou figurínu) začali pomalý proces, na jehož konci bylo zrušené útrpné právo, patřilo mučení ke standardním prostředkům při domáhání se přiznání jak v Rakousku, tak i jinde. Zobrazované metody zahrnují pilu, oblíbenou při výslechu ve Španělsku, která půllila lidi od zadní části nahoru, a železnou pannu — ve skutečnosti jde o kovovou skříň zformovanou do tvaru lidského těla s ostrými bodci uvnitř, do níž se zavírali podezřelí ničemové. Menší, ale více pokořující než bolestivé tresty, byly „masky hanby“ neboli Schandmasken připomínající zvířata. Ty byly určeny pro drobné kriminálníky, kteří v maskách chodili za velké ostudy městem, někdy společně s otravnými ženami, jež dostaly na ruce a nohy klády a do úst roubík.

Treffling je také výchozím bodem pro túry na vrchol Tschernock (2088 m n. m.)

— přístupný po silnici až po louku Hansbauer-Alm přímo pod vrcholem. Tschernock je oblíbeným cílem turistů a nabízí krásný výhled po okolí.

Praktické informace

Autobusy linky Spittal-Millstatt zastavují kousek od turistické kanceláře, Hauptstrasse 93 (pondělí-pátek 9.00-17.00, sobota 9.00-13.00; tel.: 04762/81210, seeboden@netway.at), kde se můžete dozvědět o možnostech ubytování v soukromí Q v Seebodenu nebo pokojích a apartmánech na zemědělských usedlostech blízkého Trefflingu. Z místních hotelů stojí za pozornost Pension Elizabeth,

gotickou malbou, 1 když je poněkud vybledlá. Velká část umělecké sbírky opatství byla rozprášena po zrušení jezuitského řádu v roce 1774 a to je důvod, proč se části millstattského pokladu nalézají spíše v Grazu nebo Klagenfurtu než v malém klášterním Stifftsmuseu (květen-říjen denně 9.00-12.00 a 14.00-18.00; listopad-duben kvůli prohlídce volejte na tel.: 0676/4606-413; 2,50 EUR). Vedle obrazů vztahujících se k řádu svatého Jiří, kopií církevních rukopisů a hrobek středověkých kněží je zde jedna ze tří ozdobných truhlic Paoly Gonzaga, obsahující věno k její svatbě s Leonhardem von Görzem, pánem hradu v Lienzu, k níž došlo v roce 1477. Všechny tři truhlice byly po smrti Paoly darovány řádu svatého Jiří v Millstattu, ale dvě z nich následně zabavili jezuité. V současnosti jsou truhly vystaveny v Grazu. Za muzeem stojí klášter (v denních hodinách volný vstup), jehož klenby podpírají pilíře s překrásnými románskými detaily, včetně zvědavých vykukujících tváří a fantaskních dovádějících zvířat.

Praktické informace

Autobusy z města Spittal zastavují blízko pobřežní promenády, hned pod opatstvím. Jděte nahoru přes komplex opatství a dojdete k turistické kanceláři, Marktplatz (duben po-pá 8.00-12.00 & 13.00-17.00, so & ne 10.00-12.00; květen po-pá 8.00-17.00, so & ne 10.00-12.00 & 15.00-17.00; červen-září pondělí-pátek 8.00-18.00, sobota a neděle 9.00-12.00 a 15.00-18.00; říjen-březen pondělí-čtvrtek 8.00-12.00 a 13.00-17.00, pátek 8.00-12.00; tel.: 04766/2022-0, www.millstatt.at), která pro vás najde volné privátní pokoje Q ve městě. Pokud vlastníte auto, vyzkoušejte soukromé pokoje na předměstí Obermillstatt, které i leží na terasovitém svahu severně od města. Turistická kancelář vám může i nabídnout i apartmá u jezera nebo na farmách na okolních svazích.

Další možnost ubytování nabízí Haus Brigitte, Grossdombra 18 (tel.: 04766/ 3051, www.braeuhaus-bkk.at; 0), což je malé rodinné zařízení ve vesnici Grossdombra, odkud je krásně vidět kilometr vzdálený Millstatt; abyste se tam dostali, jděte z náměstí Marktplatz po Kalvarienberggasse (později Laubendor-ferstrasse). Villa Waldheim, Mirnockstrasse 110 (tel.: 04766/2061, villa.wald-heim@utanet.at; S), situovaná kousek dál od jezera ve vilové ulici východně od I náměstí Marktplatz, má vrzající podlahy, biedermeierský nábytek a atmosféru 19. století. Další příjemný penzion představuje Villa Margarethe, Mirnockstrasse 72 (tel.: 04766/3259, www.villa-margarethe.at; 0), kterou najdete v domě na předměstí východně od centra, u jezera s vlastní pláží (nabízí také pár velkých rodinných apartmá). Z vil 19. století je velice okouzující (a cenově přijatelná) především Seevilla, Seestrasse 68 (tel.: 04766/2102, www.see-villa-tacoli.com; 0), s tradičně vybavenými pokoji, soukromým koupacím areálem, saunou a tenisovými kurty. Nejbližší kemp, Terrassencamping Pesenthein (tel.: 04766/2665-44), se rozkládá na pobřeží, 3 kilometry na východ odtud.

Těžko si vyberete jednu mezi výtečnými a cenově rozumnými restauracemi, které lemují pobřežní promenádu; většina z nich je velice kvalitních a nabízí jídla z čerstvých ryb. Hotel Forelle má obzvlášť pěknou terasu s výhledem na jezero. Přestože je většina restaurací v zimě zavřená, restaurace hotelu Seewirt, dále ve vnitrozemí na Kaiser Franz Josef Strasse 49, zůstává otevřena po celý rok. Pizzeria Pepino, na druhé straně cesty od veřejné pláže, je levný a rušný podnik, kde je otevřeno do 23.00 — v tuto hodinu už bývá většina ostatních míst zavřených — a Hotel Post, Mirnockstrasse 38, který nabízí vysoce kvalitní rakouskou kuchyni v pohodlném prostředí a s cenově výhodnými obědy.

Nejlepšími podniky, kam se chodí napít, jsou Café Columbia na náměstí Georgsritterplatz, což je ve dne i v noci dobré místo, které nabízí levnou pizzu a výborné zmrzliny; dále je tu kavárna hotelu Hubertusschlössl na Seestrasse, jinak gotická budova, částečně postavená ze dřeva a s pěknou terasou. V noci se nejvíce a nejlépe pije v baru Full House American nedaleko od autobusové zastávky na Kaiser Franz Josef Strasse.

Döbriach

DÖBRIACH, 8 kilometrů za Millstattem, se rozkládá na západním okraji Millstättersee. Jedná se o rekreační vesnici plnou moderních apartmánových hotelů, které se nacházejí na rovině v místě, kde k jezeru vstupuje Riegerbach. Podél pobřeží jsou placené pláže, z nichž na mnoha se pronajímají lodě a nabízejí různé sportovní aktivity. Túrystická kancelář, asi kilometr východně od jezera na hlavním náměstí (tel.: 04246/7878), má seznam privátních pokojů Q a apartmá, kde se však očekává, že zůstanete alespoň tři dny. Jinou alternativou ubytování je množství penzionů 0. Spousta dobře vybavených kempů se rozkládá na pobřeží nebo v jeho blízkosti. Mají přístup k plážím a pořádají akce pro děti: jedním z největších je Burgstaller (tel.: 04246/7774, www.burgstaller.co.at/burgstaller), zatímco Ebner (tel.: 04246/7735-18, camping@moessler.at) je menší a méně rušný. Jste-li milovníky plachtění, vodního lyžování nebo windsurfingu, najdete podél pobřeží několik míst, kde se pronajímá vybavení nebo pořádají kurzy. Gmünd a okolí

Dálnice A10 (směřující do Salcburku) vede severně ze Spittalu do Liesertalu a pokračuje dále k tunelu Katschberg, který vyznačuje hranici mezi Korutany a Salcburskem. Samozřejmým místem k zastavení je středověké městečko Gmünd, 15 kilometrů severně od Spittalu, kam se dostanete častými místními autobusy. Okouzující Gmünd je také dobrým výchozím místem k návštěvě Maltatalu, tedy vysokohorského údolí ukrytého pod východním výběžkem Vysokých Taur.

Při odjezdu z Drautalu vás dálnice povede do kopce a dále do Liesertalu, zatímco stará Bundesstrasse (kudy jezdí místní autobusy) setrvává na dně údolí a vine se podél zalesněných břehů řeky. Dvanáct

kilometrů od Spittalu vede cesta přes TREBESING, důležité centrum pro rodiny s dětmi, které si dokonce mezi otrlejšími místními vysloužilo přezdívku „První rakouský Babydorf,“. Až do konce osmdesátých let šlo o nemederní lázeňské středisko se stárnoucími klientelou, ale dnes je přeplněné hotely a penziony nabízejícími zařízení pro děti a jejich oddech hledající rodiče. Informační kancelář sídlí přímo na hlavní silnici (od rána do večera; tel.: 04732/3000, babydorf.trebesing@liesermaltatal.at) a pomůže vám najít ubytování. Větší hotely v Trebesingu nabízí hlídání dětí přímo na místě a spoustu aktivit. Menší hostince a penziony využívají mateřských školek v centru vesnice. Tak trochu průkopníkem v oblasti je Österreichs 1. Baby und Kinderhotel, Trebesing 1 (tel.: 04372/2350-415; 0), největší a nejlépe vybavené ze všech zavedených zařízení. Jsou zde však i jiné možnosti. Jedinou nevýhodou tohoto rekreačního střediska je jeho popularita — je plně batolat.

Gmünd

GMÜND, který si dodnes zachoval středověký charakter, byl založen arcibiskupem ze Salcburku z důvodu zabezpečení obchodních cest, které umocňovaly jejich moc nad životem v Korutanech. Malé město je dnes prostoupené dlážděnými uličkami s četnými galeriemi a uměleckými obchůdky a párem osobitých muzeí.

Pěkné hlavní náměstí, lemované středověkými domy v pastelových barvách, se rozpíná od severu k Jihu a na obou jeho koncích se nacházejí staré městské brány. Uličky vedou západním směrem z náměstí až k budově známé jako „Im Loch“. Jde o původní vězení, ve kterém se dnes nachází Eva Faschaunerin Aussteilung (červen-září denně 10.30-12.00 a 14.00-17.00; 2,90 EUR), tedy sbírka, která oživuje vzpomínku na místní vražedkyni, jež byla poslední osobou popravenou v regionu. Eva údajně jednoho květnového dne v roce 1770 zavraždila svého muže Jakoba Kary Hörlbauera tím, že mu dala do polévky arzen, který se tehdy běžně používal v barvířském průmyslu. Vražedkyně byla popravena v listopadu 1773. Její příběh vypráví několik obrázků a textů (v německém jazyce), čímž muzeum vyvolává vzpomínky na život v Korutanech v osmnáctém století. Je zde napodobenina kuchyně, kde Eva myla nádobí, a napodobenina skřípce, na kterém ji mučením donutili k přiznání.

Jižně odtud, nedaleko muzea, se nachází Pfarrkirche Maria Himmelfahrt ze 13. století, který se pyšní vcelku obvyklou sbírkou pozlacených barokních oltářních obrazů. Větší zájem je o Karner neboli márnici, kterou zvenčí zdobí fresky ze 14. století, zobrazující výjevy z Nového zákona. Pár kroků západně od kostela stojí Porsche-Automuseum (denně: polovina května-polovina října 9.00-18.00; polovina října-polovina května 10.00-16.00; 7 EUR), které je lákadlem pro nadšené fanoušky a pro ty, kteří nejsou zarytými obdivovateli motorismu, je to alespoň velmi zajímavý kus historie. Dobře uspořádaná výstava, shromážděná místním sběratelem Helmutem Pfeifhoferem, dokumentuje výrobu a tvorbu produktivního, v Rakousku narozeného konstruktéra Ferdinanda Porsche. Nejstarším autem je taxi z roku 1932 vyrobené rakouskou pobočkou Daimler, kde Porsche po druhé světové válce pracoval jako technický ředitel. Od roku 1934 přesídlil do Stuttgartu a podílel se na vývoji „VW Brouk“, ovšem spojenecké bombardování v roce 1944 donutilo firmu Volkswagen rozšířit výrobní zařízení do více izolovaných míst, a tím došlo i k přesunu pana Porsche a jeho týmu do vesnice Karnerau, 2 kilometry severně od Gmündu. Zůstali zde až do roku 1950. Hned po skončení války byl Porsche na dva roky uvězněn kvůli práci na armádních vozidlech. Bylo to právě v Karneau, kde byl zkonstruován první sportovní vůz, klasické Porsche 356.

Na severním konci města se na menším kopci nacházejí pozůstatky hradu Alte Burg ze 13. století, kde vládli zástupci salcburských arcibiskupů. V obyvatelných částech se nachází restaurace a kavárna. O letních víkendech se na jeho nádvoří konají koncerty rockové a jazzové hudby. Jinak je to také dobré místo, ze kterého se můžete potěšit výhledem na hustou síť uliček Gmündu.

O něco severněji, kilometr od města vedle hlavní Bundesstrasse, je zvláštnost známá jako Geteilte Kirche neboli rozdělený kostel. Skládá se ze dvou budov oddělených cestou. Ze začátku to byla pouze malá kaple u cesty a později, v 18. století, se stala vyhledávanou svatyní. K jejímu rozšíření však nebyl dostatek místa, a tak byla další budova postavena na druhé straně cesty. Pastoři tak prováděli bohoslužbu na jedné straně a církevní shromáždění probíhalo na druhé.

Praktické informace

Autobusové nádraží se nachází na hlavním náměstí, hned naproti turistické kanceláři v č. 20 (červenec a srpen pondělí-pátek 8.00-17.00, sobota 9.00-12.00, září-červen po-pá 8.00-17.00; tel.: 04732/2222, www.f5amilientaj.com)» která má k dispozici omezené množství privátních pokojů fl. Nejlepším z hotelů je Kohlmayr, Hauptplatz 7 (tel: 04732/2149, www.Gasthof-kohlmayr.at; 0)> pěkný, starý hostinec, jehož tradičně vybavené pokoje mají vlastní sociální zařízení a televizi. Pokud je tento hotel plný, vyzkoušejte Gasthof Prunner, Hauptplatz 15 (tel.: 04732/2187, www.members.aon.at/prunner; 0), který je dostatečně pohodlnou alternativou.

Pokud jde o stravovací zařízení, v centru pozornosti místního života stojí Kohlmaier, který nabízí rakouskou kuchyni za střední ceny. Je také místem, kde si můžete dát něco dobrého k pití. Protějščí Gasthofzur Post připravuje sice také velmi dobrá jídla, ale je o něco dražší. Café-Konditorei Nussbaumer, rovněž na náměstí Hauptplatz, je podnikem, kde si můžete přes den vychutnat kávu a zákusek, zatímco sousední Café-pub se o vás postará večer.

Maltatal

Severozápadně z Gmündu stoupá vedlejší silnice údolím Maltatal směrem k vodní nádrži Kdlnbrein, která se rozprostírá 32 kilometrů odtud, na horním konci údolí. Tato trasa je velice oblíbená hlavně díky tomu, že umožňuje přístup na některé odlehlejší kopce stojící ve stínu vysokého vrcholu Ankogel (3246 m n. m.). Samotná přehrada na konci cesty se pyšní jedním z nejpůsobivějších děl stavebního strojírenství, kterým je přehradní zeď Kdlnbreinsperre. Do této oblasti se dostanete lehce, pokud vlastníte auto. Posledních 15 kilometrů, úsek zvaný Malta-Hochalm-Strasse, však budete nuceni zaplatit mýtné (květen — polovina října 7.00-18.00; 16 EUR za vozidlo). Určitý druh veřejné dopravy funguje v období provozu úseku Hochalm-Strasse, kdy tudy jednou týdně projede z Gmündu autobus k přehradní zdi (v současné době ve středu; podrobné informace jsou k dispozici v turistické kanceláři v Gmündu). Je to vyhlídková jízda, v rámci níž zdoláváte po úzké silnici klikaté serpentiny a projíždíte několika tunely. Během dne řídí dopravu semaforey, aby se snížilo riziko dopravních nehod. Po 18.00 je však třeba dávat obzvláště velký pozor, protože semaforey se v tuto dobu vypínají.

Hochalm-Strasse končí vedle elegantního ohybu přehrady postavené v sedmdesátých letech minulého století k tomu, aby zadržovala vodu z ledovců, které jsou součástí nejvýchodnějšího výběžku Vysokých Taur. Nad přehradní zdí se tyčí vyhlídková věž Panoramaturm ve tvaru sudu, v němž se nachází kavárna, restaurace a čtyřhvězdičkový hotel (tel.: 04783/2504, www.tauerntouristik.at; 2). Kromě toho zde najdete malou výstavu krystalů zvanou Tauernschatzkammer (zdarma), jejíž součástí je film o národním parku Hohe Tauern a desetiminu-tová videoukázka vyprávějící o stavbě nádrže. Během léta probíhají prohlídky s průvodcem vedoucí dovnitř přehradní zdi (doba prohlídek je květen-říjen 14.30 a 16.00; 4,50 EUR). Osobní prohlídka strhujících prostor pod nádrží je daleko lepší než poslouchat záplavu statistik o tom, kolik kubických metrů betonu bylo potřeba ke stavbě nádrže. Cesta zdí trvá 45 minut a je v německém jazyce, přesto na vyžádání můžete dostat shrnutí i v angličtině. Od přehrady vede západním směrem široká stezka procházející kolem nádrže a poskytující pěkný výhled na okolní hory. Oblíbeným výletem, vhodným pro průměrně zdatného výletníka, je jednodenní túra k chatě Osnabrticker Hütte (2 hod jedna cesta), která leží za západním konci nádrže

na úbočí vrcholu Ankogel O něco náročnější trasa, zahrnující i prudší výstupy, míří od přehrady k chatě Katowitz Hütte (3 hod 30 min jedna cesta), která leží na svazích pohoří Hafnergruppe na jihovýchod odtud. Pokud jste se rozhodli pro tuto trasu, jděte od nádrže zpátky po ulici Hochalm-Strasse asi kilometr, až narazíte na směrovou tabuli, která vás navede do kopce po levé straně. Turistické mapy a výstižné informace dostanete v turistické kanceláři přímo u hlavní silnice ve vesnici Malta, 7 km severně od Gmündu (červenec 8c srpen po-pá 8.00-18.00, 8010.00-14.00; září-červen po-pá 8.00-12.00 8c 13.00-16.00; tel.: 04733/22015, www.maltatal.com).

Heiligenblut a Grossglockner

Heiligenblut

HEILIGENBLUT, jedna z nejatraktivněji situovaných vesnic v Rakouských Alpách, není jen pásem domů přiléhajících k západním svahům působivého údolí s příkrými svahy. Na sever odtud se vypíná mohutný, sněhem pokrvtý Grossglockner (3798 m n. m.). Tomuto výjevu dominuje krémově zbarvený Pfarrkirche St. Vinzenz, jehož vysoké a úzké vížky jako by kopírovaly vrcholy pohoří Glockner, tyčící se za ním. Obrázky kostela spolu se zasněženými svahy Grossglockneru jsou ostatně častým námětem alpských kalendářů a pohlednic. Kostel postavili mniši z Admontu ve Štýrsku, aby zde uchovali nádobku údajně obsahující Kristovu krev — odtud také název vesnice. Podle legendy přinesl lahvičku do této oblasti svatý Briccius až z Byzance. Když se však pokusil přejít Alpy, pohltila jej lavina a svatá relikvie od té doby čekala pod sněhem, dokud ji nenalezli zachránci. Nyní se nachází v gotickém relikviáři v kostele, nalevo od hlavního oltáře. Jde o propracovaný sloupek ze světlého kamene pokrytý sochami svatých.

K chatě Franz Josefs Höhe jezdí jen jeden autobus denně (tři v červenci a srpnu), který vyjíždí z města Lienz a projíždí přes Heiligenblut. U chaty můžete využít spojení do jezerního rekreačního střediska Zell am See na severní straně průsmyku.

Zobrazeno: 300 x

From:
<https://cesty.in/> - **Cestovatelské stránky**

Permanent link:
<https://cesty.in/korutany>

Last update: **2025/07/16 09:53**

